

Odwieczna siedziba przodków

Witam Cię Questowiczu w Oblęgorku!

Sienkiewicz w Jednym z listów napisał:

„...Oblęgorek oczarował mnie zupełnie,
mało jest w królestwie wiosek tak pięknie położonych...”

Dzisiaj miejsce to z Henrykiem Sienkiewiczem kojarzone,
a główną atrakcją jest muzeum jemu poświęcone.

W przeszłości Oblęgorek należał do Odrowążów, a potem do Tarłów.

Przez Komitet Jubileuszowy od rejenta Halika zakupiony został dar ów.

Sienkiewicz przyjął akt własności Oblęgorka w 1900 roku,

a w 1902 zapragnął zamieszkać w tym miejscu pełnym uroku.

Oblęgorek stał się letnią rezydencją ostatecznie,
odwiedzaną przez pisarza do 1914 roku, bezsprzecznie.

Czas ruszać w drogę! W Aleję — — — — —
15/22 23

Nie biegnij zbyt szybko, bo za chwilę kolejna tablica, daję słowo.

Zerkając na nią, postaraj się sprostać moim pytaniom:

W którym roku aleja została posadzona? $\frac{z}{16} - \frac{2}{24}$

Kto ofiarował sadzonki? Ziemianin — — — — —
34

Ile ich było? $\frac{1}{-} - \frac{-}{-}$ Brawo, doskonale!

Ruszał, a ja opowiem Ci o sobie słów parę.

Spokojnie rozejrzyj się po okolicy.

Mijając kilka wjazdów na posesję. Dojdziesz do przecznicy!

Kto Cię prowadzi tą questingową przygodą?

Już opowiadam, nie jest to żadną przeszkodą.

Nazywam się Juliusz Sienkiewicz i tu się w 1932 roku urodziłem.

Pochwał się, że pierwszym wnukiem pisarza byłem.

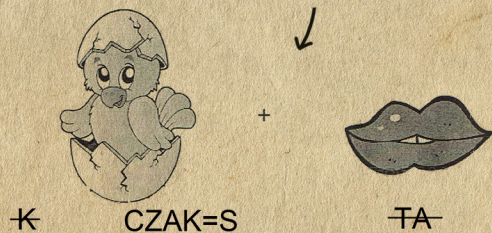
Miałem brata bliźniaka Henryka, lecz jak to w życiu bywa,

w trzecim dniu życia zabrała go śmierć nielitościwa.

Ukończyłem etnografię na Jagiellońskim uniwersytecie.

Ale dość o mnie. I tak przecież już dużo wiecie.

Jesteś już na miejscu? Pozwól by Twoja wyobraźnia zakiełkowała,
bowloni po lewej wytwórnia wody — — — — — się znajdowała.

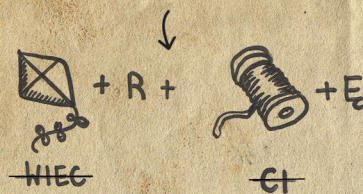
Henryk Sienkiewicz był nie tylko pisarzem wybitnym,
Wyróżnił się również talentem biznesowym, dość sprytnym.
Woda Ursus musiała być znakomita.

Bo wiem w 1904 w Paryżu, data to znamienita,
na Międzynarodowej Wystawie Higieniczno-Spożywczej
złotym medalem nagrodzono walory tej wody odczywczej.

Idź dalej przed siebie, aż zobaczysz ceglana, czerwona $\frac{35}{4}$

Jest to wjazd na teren majątku, dalej nogi poprowadzą Cię same.
Od tej chwili zacznij się liczenie. Skup się, niech Cię nic nie peszy!

Są dwa, jeden żółty, a drugi $\frac{21}{30}$ — — — — — pieszy.
Ty masz odszukać — — — — —.

Tylko niech Cię zniechęcenie nie ogarnie!

Przy czwartej latarni skręć do małego budynku, tu możesz zaznać
ochłody.

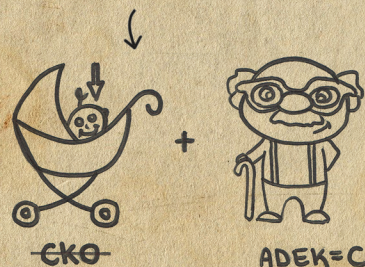
Bo bije tu źródło słynnej wody.

Spójrz na zdjęcie, tak wyglądało to miejsce kiedyś.

Powróć do drogi, nie zapomnij o liczeniu, pomyśl!

Kieruj się w górę, miniesz piękne $\frac{11}{5}$ drzewo $\frac{13}{5}$ — — — — — zwane.
W Oblęgorku jako — — — — —, a także baobab znane.

Przy ostatniej latarni zatrzymaj się, proszę! Ile jest wszystkich? —
Przed Tobą brama. Zapraszam. Sprzeciwu nie znoszę!

Jesteśmy w parku, pałac się znajduje na jego terenie.

To tu mój słynny dziadek – Henryk Sienkiewicz znalazł ukojenie.

Trzymaj się prawej strony, kosz na śmieci się wyłoni,

a za nim dąb, na którym chętnie przesiadują wrony.

To z okazji ślubu moich rodziców został posadzony.

Stań tak, abyś pałac zobaczył.

Idź przed siebie, aż widokiem kolejnego dębu będziesz się racyzył.

Posadzony na cześć narodzenia mego.

Zostaw budynek z lewej swej strony i dojdź do
 $\frac{18}{-} - \frac{-}{-} \angle - \frac{-}{-}$ kamiennego.

Mój dziadek bardzo lubił tu przesiadywać.

Chyba każdy chciałby się w tym miejscu
trochę powylegiwać.

Podobno jest tu mnóstwo pozytywnej
energii.

Takie miejsca nazywa się — — — — —.

Dalej gdzieś popiersie wypatrz! Kto to? Ja zapomniałem na amen.
 $\frac{31}{25}$ — — — — — $\frac{19}{-}$ — — — — — $\frac{14}{-}$ — — — — — $\frac{12}{-}$ — — — — —

W którym roku zostało postawione? $\frac{0}{-}$ — — — — —

W tamtych czasach tak piękna rezydencja musiała mieć popiersie
kogoś znanego.

Padło na Stanisława Staszica, Polaka wybitnego.

Stań tyłem do niego.

Ruszał tam, gdzie jeszcze dzisiaj nie byłeś.

Stoimy przed tarasem, jeśli tu trafiłeś.

Opowiem Ci anegdotę, kiedyś dziadek mój wraz z dziadkiem

Promnika Popławskim siedział sobie na herbatce.

Nagle ktoś ze służby krzyknął, aż zadrzały róże na rabatce,

że Promnik się pali! Popławski spojrzał na ogień w oddali.

Rzekł ze spokojem, że nigdzie nie będzie jechał.

Nic nie poradzi, bo ogień już buchał.

Z tym dziadkiem spokojem czas ruszać dalej! Nie ma co stać
i na budynku w pobliżu dostrzecz znajomą postać.

To J. — — — — — $\frac{32}{-}$ — — — — — ! Omiń budynek z prawej strony,

O, już kolejny wieszcz na budynku patrzy niewzruszony.

Włos jego bujny wnet Ci $\frac{28}{-}$ podpowie,

że to A. — — — — — C — — — — —.

Pogratuluj sobie! Stań tyłem do niego.

A ja Ci powiem, co widzisz przed sobą niezwykłego,

Drzewo z gałęziami stworzone jakby do zabawy.

Łądem na zawieszonyj tu huśtawce najmłodszy swawolili bez obawy.

Gdzieś przed nią ufundowana przez dziadka pompa strażycka stoi.

Dlatego też nikt z tutejszych mieszkańców pożaru się nie boi.

Stań za nią, tu niedaleko tablica się skrywa.

Kto zgadnie, kto ją ufundował w 30 rocznicę otwarcia Muzeum, ten
wygrawa $\frac{23}{17}$ — — — — — $\frac{27}{-}$ — — — — — w — — — — — roku.

Za nami miejsce, gdzie trzecia żona dziadka róże hodowała.

Tak samo jak wszystkie ukochane kobiety dziadka,

Maria na imię miała.

Jego pierwszą narzeczoną była Maria Keller – do małżeństwa nie
doszło.

